

Καμία άλλη δολοφονημένη

Το αστικό κράτος συνένοχο σε μια ακόμα γυναικοκτονία!

Η 5η γυναικοκτονία για το 2024 (βάσει των επισήμων καταγραφών) έγινε έξω από το ΑΤ Αγίων Αναργύρων. Η 28χρονη Κυριακή δολοφονήθηκε από το χέρι του πρώην συντρόφου της, τον οποίο είχε καταγγείλει για βιασμό και κακοποίηση ήδη από το 2020. Η καταγγελία της φυσικά δε σήμανε την ενεργοποίηση κάποιου πλαισίου προστασίας, δεν πρόλαβε τη γυναικοκτονία που προαναγγέλλθηκε, ακριβώς γιατί δεν υπάρχει τέτοιο πλαίσιο.

Τα «button πανικού» και οι καμπάνιες “Σπάσε τη Σιωπή” πρωτοστατούν στην ατζέντα κυβέρνησης και αστυνομίας σε μια προσπάθεια να μας πείσουν ότι λαμβάνουν μέτρα προστασίας ενάντια στην έμφυλη βία. Στην πραγματικότητα η ειρωνική απάντηση του τηλεφωνητή της άμεσης δράσης πως “το περιπολικό δεν είναι ταξί”, όπως επίσης η καταγγελία μιας άλλης επιζώσας ενδοοικογενειακής βίας, που φαίνεται από τύχη να ζει, η οποία πήγε χτυπημένη στο ΑΤ Αγίων Αναργύρων παλιότερα και την έδιωξαν, δείχνουν ακριβώς τον ρόλο των μηχανισμών του κράτους, όπως η αστυνομία, και το ποσό “ψηλά” ιεραρχούν τα μέτρα ενάντια στην έμφυλη βία. Ας μην ξεχνάμε άλλωστε τον βιασμό 19χρονης μέσα στο ΑΤ Ομόνοιας, εκεί που είχε δολοφονηθεί ο μετανάστης Εμπουκά, εκεί που έχουν βασανιστεί τόσες μετανάστριες & μετανάστες, ντόπιοι/ες. Δεν ξεχνάμε τις καταγγελίες πολλών επιζωσών έμφυλης βίας πως δε μπορούν να βρουν που να απευθυνθούν όταν κακοποιούνται, αφού ο ένας παραπέμπει στον άλλο, ότι η αστυνομία πολλές φορές χλευάζει, υποτιμά και δεν ασχολείται με τις επιζώσες όταν εκείνες καταγγέλλουν.

Όπως και δεν ξεχνάμε όμως και τι συμβαίνει όταν πράγματι καταγγέλλεται μια κακοποίηση: όπου οι κακοποιητές έχουν διασυνδέσεις με την κυβέρνηση, με υψηλά ιστάμενα πολιτικά πρόσωπα, με την αστυνομία, μέλη κυκλωμάτων ξεπλένονται από την αστική δικαιοσύνη και το κράτος (βλ Λιγνάδης, Μπουγιούκος). Χαρακτηριστικό παράδειγμα η πρόσφατη εισαγγελική πρόταση που προσπάθησε να βγάλει “λάδι” τον παιδοβιαστή και μαστροπό Μίχο και να φυλακίσει τη μητέρα της 12χρονης. Πρόταση που ανατράπηκε χάρη στο τεράστιο κίνημα αλληλεγγύης που ξέσπασε όλο αυτό το χρόνο με καθοριστική συμβολή της Επιτροπής Αλληλεγγύης στη 12χρονη, που στάθηκε δίπλα από την αρχή στη 12χρονη και την οικογένειά της, επιτροπή που συγκροτήθηκε από συλλογικότητες γειτονιάς, φεμινιστικές, εκπαιδευτικά σωματεία, αριστερές αντικαπιταλιστικές κινήσεις, καταλήψεις.

Δεν πέφτουμε βέβαια από τα σύννεφα. Είναι αναμενόμενο ένας κατασταλτικός μηχανισμός του αστικού κράτους που θεωρεί πιο επικίνδυνο το πέταγμα φυλλαδίων από ένα κακοποιητή γυναικών, που διαπαιδαγωγείται για να αντιμετωπίζει με τη βία τις διεκδικήσεις εργαζόμενων και νεολαίας, που αναπαράγει καθημερινά σεξιστικές πρακτικές, να αδιαφορεί για την ασφάλεια μιας νέας γυναίκας που

απειλείται η ζωή της.

Αυτοί που υλοποιούν την πολιτική της εξαθλίωσης, της φτώχειας, της διάλυσης κάθε δημοσίου αγαθού, των ιδιωτικοποιήσεων δεν έχουν καμία σχέση με τη μάχη ενάντια στην έμφυλη βία και τις διακρίσεις. Αποδεικνύεται καθημερινά πως μόνο ο λαός σώζει το λαό. Αυτοί που διαλύουν τη δημόσια και δωρεάν υγεία, κλείνοντας πρόσφατα και τη μονάδα για βραχυθεραπεία του καρκίνου του τραχήλου της μήτρας στο Αλεξάνδρα, τώρα προσπαθούν να πείσουν πως ενδιαφέρονται για την αντιμετώπιση των έμφυλων διακρίσεων. Αυτοί που σκορπάνε τον κοινωνικό κανιβαλισμό, που αλληλοδιαπλέκονται με κύκλους της εκκλησίας που κάνουν μισογυνικές καμπάνιες για “αγέννητα παιδιά”, για την ομοφυλοφιλία που είναι “αμαρτία”, δε μπορούν να πείσουν κανένα ότι στο πλαίσιο αυτού του σάπιου συστήματος θα αντιμετωπιστεί η έμφυλη βία. Η αστυνομία που υπηρετεί την εκάστοτε κυβερνητική πολιτική, που αναλαμβάνει μονίμως ρόλο καταστολής απέναντι σε κάθε αντίδραση και αγώνα, που δολοφονεί μέσα και έξω από τα ΑΤ, κάθε άλλο παρά να μας προστατέψει μπορεί.

Οι γυναικοκτονίες, οι βιασμοί και οι παιδοβιασμοί, η σωματική βία, οι ανοιχτές διακρίσεις και προκαταλήψεις, αποτελούν τις πιο οξυμένες μορφές της πατριαρχίας, δηλαδή εκείνων των σχέσεων αντιλήψεων και πρακτικών εξουσίας, **που αξιοποιεί, αναπαράγει και παροξύνει ο σύγχρονος ολοκληρωτικός καπιταλισμός,** δηλητηριάζοντας καθημερινά τις σχέσεις των ανθρώπων, διαιρώντας την εργατική τάξη, υποτιμώντας τα δικαιώματα ενός τμήματός της έναντι κάποιου άλλου.

Μόνο με την ανατροπή του σύγχρονου ολοκληρωτικού καπιταλισμού και τη νέα κομμουνιστική προοπτική θα απαλλαγούμε μια και καλή από τα δεσμά της εκμετάλλευσης, της καταπίεσης, της έμφυλης βίας και των διακρίσεων.

Στεκόμαστε δίπλα στα θύματα της έμφυλης βίας, κάθε σωματείο, συλλογικότητα φεμινιστική, γειτονιάς αποτελεί την ασπίδα απέναντι σε αυτό το σάπιο σύστημα και τους κακοποιητές.

Παλεύουμε για:

- Δημόσιες και δωρεάν δομές στέγασης επιζώντων έμφυλης βίας.
- Οικονομική, ψυχολογική, νομική, ιατρική υποστήριξη των επιζώντων.
- Συμβουλευτικά κέντρα σε κάθε Δήμο, στελεχωμένα με κατάλληλο προσωπικό στο ύψος των αναγκών.

**NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση
νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση**